

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เศคาริยาห์

หนังสือเล่มนี้ได้ชื่อจากผู้เขียนคือ เศคาริยาห์ ซึ่งเป็นบุตร เบเรคิยาห์ ซึ่งเป็นบุตรอิดโด (1:1) เขาอยู่ในเชื้วงศ์ของ บุโรหิต ตามหนังสือเอสรา 5:1 และ 6:14 เศคาริยาห์ได้รับ ใช้พร้อมกับอังกัยในการฟื้นฟูแห่งการสร้างพระวิหาร และ เขาได้พยากรณ์ ในปีก่อน ค.ศ. 520 และ 518 (1:1, 7; 7:1) ทั้ง เขากับอังกัยได้ประกาศถึงเรื่องการนมัสการและความบาป ทั้งหลายแห่งชาติอิสราเอล

เครื่องหมาย ต่างๆ ซึ่ง เศ คา ริ ยาห์ได้ใช้ในการ พยากรณ์มีค่า อธิ บาย ใน เล่มอื่นๆ ใน พระ คัมภีร์ เขา ได้พยากรณ์ถึง ตอน ที่พระ เยชูทรง ลูก ลา เข้าไป ใน กรุง เยรูซาเล็ม (9:9) การที่พระเยชูทรงเป็น “กิ้ง” แห่งราชวงศ์ ของ ดา วิด (อสย 11:1-5) และ การ ปราบกฏ ของ พระ เยชู ต่อ พวก ยิว ใน ตอน ที่ พวก ยิว นั้น จะ ได้ รับ ความ รอด เขา ได้พยากรณ์ถึง รอย ตะปู ใน พระหัตถ์ ของ พระ เยชู การ รวบรวม ของอิสราเอล การที่ผู้ทรยศต่อพระคริสต์จะสู้รบ กับกรุงเยรูซาเล็ม การที่พระเยชูจะทรงช่วยกรุงเยรูซาเล็ม ให้พ้นจากการสู้รบนั้น และถึงอาณาจักร 1000 ปีของพระ เยชู

ผู้พยากรณ์เศคาริยาห์ตักเตือนประชาชน

¹ ในเดือนที่แปด ปีที่สองแห่งรัชกาลดาร์อิัส พระวณะ ของ พระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้พยากรณ์ว่า ² “พระเยโฮ

วาท์ ทรง กริ้ว ต่อบรรพบุรุษ ของ เจ้า ทั้ง หลาย เป็น อย่าง ยิ่ง³ เพราะฉะนั้น จึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า จงกลับมาหาเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้แหละ และเราจะกลับมาหาเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้แหละ⁴อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษของเจ้า ซึ่งบรรดาผู้พยากรณ์คนก่อนๆร้องบอกเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า จงหันกลับเสียจากทางชั่วของเจ้า และจากการกระทำที่ชั่วของเจ้าเถิด’ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่เขาไม่ได้ยิน และมีได้ฟัง เรา⁵ บรรพบุรุษ ของ เจ้า เขาอยู่ที่ไหน พวก ผู้พยากรณ์เล่า เขา มีชีวิต อยู่เป็น นิตย์หรือ⁶ แต่ถ้อยคำของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาแก่ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของ เรา ก็ได้ติดตาม บรรพบุรุษ ของ เจ้าทันมิใช่หรือ จนเขากลับใจแล้วกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงดำริว่า จะทรงกระทำแก่เราประการใด ในเรื่องทางและการกระทำของเรา พระองค์ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น’ ”

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าซีมีาสีแดง

⁷ เมื่อ วันที่ยี่สิบสี่ เดือน ที่สิบ เอ็ด ซึ่ง เป็น เดือน เซบัต ในปีที่สอง แห่ง รัชกาล ดา ริ อัส พระวณะ ของ พระ เย โฮ วาห์มายังเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้พยากรณ์ว่า⁸ “ณ กลางคืนวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้มอง ดู และ ดูเถิด มีชาย คน หนึ่ง ซี มี่า สีแดง ยืน อยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวที่ลานหุบเขา ณ เบื้องหลังท่านผู้นั้นมีมี่าสีแดง สีแสด และสีขาว⁹ แล้วข้าพเจ้าจึงถามว่า ‘โอ นายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร’ ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า ‘เราจะสำแดงให้เจ้าทราบ ว่า เหล่านี้คืออะไร’¹⁰ เหตุฉะนั้นชายที่ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวจึง

บอกว่า ‘เหล่านี้คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ไปเที่ยวตรวจตราโลก’ ¹¹ และเขาเหล่านั้นได้ตอบทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ ผู้ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวว่า ‘เราได้ตรวจตราโลกแล้ว ดูเถิด ทั้งโลกก็หนึ่งสงบอยู่’

พระเจ้า ทรง เมตตา กรุง เยรูซาเล็ม หลัง จาก การ เป็น
เชลยเจ็ดสิบปีแล้ว

¹² แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า ‘โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา อิกนานเท่าใดพระองค์จะไม่ทรงเมตตากรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองแห่งยูดาห์ ซึ่งพระองค์ก็ทรงกริ้ว มา เจ็ด สิบ ปีแล้ว พระเจ้า ข้า’ ¹³ และ พระ เย โฮ วาห์ ทรง ตอบ ทูต สวรรค์ ผู้ ที่ สนทนา กับ ข้าพเจ้า เป็น พระ วา ทะ ที่ ประเสริฐ และ เล้าโลมใจ ¹⁴ ทูต สวรรค์ ผู้ ที่ สนทนา อยู่ กับ ข้าพเจ้า จึง กล่าว แก่ ข้าพเจ้า ว่า ‘จง ร้อง ว่า พระ เย โฮ วาห์ จอม โยธา ตรัส ดัง นี้ ว่า เรา มี ความ หวง แหน กรุง เยรูซาเล็ม คือ กรุง ศิโยน เป็น ที่ ยี่ง ¹⁵ เรา โกรธ ประชาชาติ มาก ที่ อยู่ อย่าง สบาย ๆ เพราะ เมื่อ เรา โกรธ แต่ น้อย เขาก็ ก่อ ภัย พิบัติ เกิน ขนาด ¹⁶ เพราะ ฉะนั้น พระ เย โฮ วาห์ จึง ตรัส ว่า เรา กลับ มา ยัง กรุง เยรูซาเล็ม ด้วย ความ กรุณา พระ เย โฮ วาห์ จอม โยธา ตรัส ว่า จะ ต้อง สร้าง นิเวศ ของ เรา ขึ้น ไว้ ใน นั้น และ ชิง เชือก วัต ไว้ เหนือ กรุง เยรูซาเล็ม ¹⁷ จง ร้อง อีก ว่า พระ เย โฮ วาห์ จอม โยธา ตรัส ดัง นี้ ว่า เมือง ทั่ว หลาย ของ เรา จะ ไพบูลย์ ทั่ว มหัน ไปด้วย ความ มั่ง คั่ง อีก และ พระ เย โฮ วาห์ จะ ปลอบ ศิโยน และ เลือ ก สรร กษ กรุง เยรูซาเล็ม อีก ครั่ง หนึ่ง ’ ”

นิมิตรเรื่องเขาสี่เขากับช่างไม้สี่คน

¹⁸ ข้าพเจ้า จึง เงย หน้า ขึ้น แล เห็น ดูเถิด มี เขา สี่ เขา

¹⁹ ข้าพเจ้า จึง ถาม ทูต สวรรค์ ที่ สนทนา อยู่ กับ ข้าพเจ้า ว่า

“เหล่านี้คืออะไร” ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า “เหล่านี้คือเขาที่ขวิดยูดาห์ อิสราเอล และเยรูซาเล็ม ให้กระจัดกระจายไป”²⁰ แล้วพระเยโฮวาห์จึงทรงลำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นช่างไม้สี่คน²¹ และข้าพเจ้าจึงถามว่า “คนเหล่านี้มาทำอะไรกัน” พระองค์ทรงตอบว่า “เขาเหล่านี้มาขวิดยูดาห์ให้กระจัดกระจายไป จนไม่มีผู้ใดยกศีรษะขึ้นได้อีก และช่างเหล่านี้มากระทำให้เขาหวาดกลัว เพื่อจะเหวี่ยงลงซึ่งเขาแห่งประชาชาติ ที่ยกเขาของตนมาขวิดแผ่นดินยูดาห์กระทำให้กระจัดกระจายไป”

2

การวัดกรุงเยรูซาเล็มแห่งอนาคต

¹ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นอีกแลเห็น ดูเถิด ชายคนหนึ่งมีเชือกวัดอยู่ในมือแ่นะ²ข้าพเจ้าจึงถามว่า “ท่านจะไปไหน” เขาจึงบอกข้าพเจ้าว่า “จะไปวัดเยรูซาเล็มดูว่า กว้างเท่าใด ยาวเท่าใด”³ และดูเถิด ทูตสวรรค์ที่ได้สนทนากับข้าพเจ้าก็ก้าวออกไป และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ก้าวออกไปพบกับท่าน

ในยุควาณาจักร 1000 ปี เยรูซาเล็มจะรับพระพร

⁴ และบอกท่านว่า “ริงชี บอกชายหนุ่มคนนั้นว่า ‘จะมีคนมาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม อย่างกับเมืองที่ไม่มีกำแพงล้อม เพราะว่าประชาชนและสัตว์เลี้ยงในนั้นจะมีมากมาย’⁵ เพราะว่าเราจะเป็นเหมือนกำแพงเพลิงล้อมเธอไว้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และเราจะเป็นสง่าราศีในเมืองนั้น”⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เอ้ เอ้ จงหนีไปให้พ้นจากแผ่นดินเหนือ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้แผ่พวกเจ้าออกตั้งลมทั้งสี่ทิศของท้องฟ้า⁷ โอ คิโยนเอ๋ย เจ้าผู้ที่อยู่กับธิดาของบาบิโลน จงหนีไป⁸ เมื่อสง่าราศีมาแล้ว พระองค์ทรงใช้เราให้ไปยัง

ประชาชาติที่ปล้นเจ้า เพราะว่าผู้ใดได้แต่ต้องเจ้า ก็ได้แต่ต้อง แก้ว พระเนตรของพระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา จึงตรัสตั้งนี้ว่า ⁹ เพราะ ดุเถิด เรา จะ สิ้นมือของเราเหนือเขา และเขาจะเป็นของถูกปล้นให้แก่คนรับใช้ของเขาเอง' แล้วเจ้าจะได้ทราบว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาใช้ข้าพเจ้ามา ¹⁰ โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องเพลงและรำเริงเถิด เพราะดุเถิด เรามา และจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ ¹¹ และประชาชาติเป็นอันมากจะสมทบกันเข้าเป็นฝ่ายพระเยโฮวาห์ในวันนั้น และจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และเจ้าจะทราบว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ใช้ข้าพเจ้ามายังเจ้า ¹² และพระเยโฮวาห์จะทรงรับยูดาห์ที่เป็นมรดก เป็นส่วนของพระองค์ในแผ่นดินบริสุทธิ์ และจะเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง” ¹³ โอ บรรดาเนื้อหนังเอ๋ย จงนิ่งสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงตื่นและเสด็จจากที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์แล้ว

3

โยชูวาสวมเครื่องแต่งกายแห่งความชอบธรรม

¹ แล้วท่าน ได้ แสดงให้ ข้าพเจ้า เห็น โยชู วาม หา บุโรหิต ซึ่งยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และชาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน จะขัดขวางท่าน ² และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานว่า “โอ ชาตาน พระเยโฮวาห์ตรัสห้ามเจ้าเถอะ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงห้ามเจ้าเถิด นี้ไม่ใช่ดุนฟันที่ฉวยออกมาจากไฟดอกหรือ” ³ ฝ่ายโยชูวานั้นสวมเครื่องแต่งกายสกปรก ยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ ⁴ และทูตสวรรค์จึงบอกผู้ที่ยืนอยู่ข้างหน้าท่านว่า

“จงเปลื้องเครื่องแต่งกายที่สกปรกจากท่านเสีย” และทูตสวรรค์พูดกับท่านว่า “ดูเถิด เราได้เอาความชั่วช้าออกไปเสียจากเจ้าแล้ว และเราจะประดับตัวเจ้าด้วยเสื้อผ้าอันสะอาด”⁵ และข้าพเจ้าว่า “จงให้เขาทั้งหลายเอาผ้ามาลาสะอาดมา โปกศีรษะของท่าน” เขาจึงเอาผ้ามาลาสะอาดมา โปกศีรษะของท่าน และสวมเครื่องแต่งกายให้ท่าน และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ยืนอยู่⁶ และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงกล่าวแก่โยชูวาว่า⁷ “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าดำเนินในหนทางของเรา และรักษา คำกำชับของเรา เจ้าจะได้ปกครองนิเวศของเรา และดูแล บริเวณของเรา และเราจะให้เจ้ามีสิทธิที่จะเข้าไปท่ามกลาง ผู้เหล่านั้นที่ยืนอยู่ที่นี้

โยชูวาเปรียบได้กับพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระอังกูร

⁸ โยชูวามหาบุรุษโรหิต จงพึงเถิด เจ้าและสหายของเจ้า ผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้า เจ้า เพราะคนเหล่านี้เป็นหมายสำคัญ ดูเถิด เราจะนำผู้รับใช้ของเรา มา คือ พระอังกูร⁹ เพราะ ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงดูศิลาซึ่งเราตั้งไว้หน้า โยชูวา เป็น ศิลาก้อนเดียว ที่มีเจ็ดตา ดูเถิด เราจะสลัก บนศิลานั้น และเราจะเปลื้องความชั่วช้าของแผ่นดินนี้ออก ไปเสียในวันเดียว¹⁰ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวัน นั้นเจ้าทุกคนจะเชิญเพื่อนบ้านของเจ้าให้มาใต้เถาองุ่นและ ใต้ต้นมะเดื่อ”

4

คัมภีร์ที่ป่าวด้วยทองคำกับต้นมะกอกเทศสองต้น

¹ และ ทูต สวรรค์ที่สนทนา กับ ข้าพเจ้า มา อีก และ ปลุก ข้าพเจ้า เหมือน คนที่ เพิ่ง ตื่น จาก การนอน ของ เขา ² และ

ท่านถามข้าพเจ้าว่า “เจ้าเห็นอะไร” ข้าพเจ้าตอบว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้า เห็น เชิง เทียน ทำ ด้วย ทองคำ ล้วน อัน หนึ่ง มี ขาม อยู่ ที่ ยอด และมี ตะเกียง อยู่ บน นั้น เจ็ด ดวง และมี ท่อ เจ็ด ท่อ นำ ไป ยัง ตะเกียง ซึ่ง อยู่ บน ยอด นั้น ดวง ละ ท่อ ³ และมี ต้น มะกอก เทศ สอง ต้น อยู่ ข้างๆ อยู่ ข้าง ขวา ขาม นั้น ต้น หนึ่ง อยู่ ข้าง ซ้าย ต้น หนึ่ง” ⁴ และ ข้าพเจ้า ถาม ทูต สวรรค์ ผู้ ที่ สนทนา กับ ข้าพเจ้า ว่า “เจ้านาย เจ้า ข้า นี้ คือ อะไร” ⁵ ทูต สวรรค์ ผู้ ที่ สนทนา กับ ข้าพเจ้า ตอบ ข้าพเจ้า ว่า “นี่ คือ อะไร เจ้า ไม่ ทราบ หรือ” ข้าพเจ้า ตอบ ว่า “เจ้านาย เจ้า ข้า ข้าพเจ้า ไม่ ทราบ” ⁶ แล้ว ท่าน จึง ตอบ ข้าพเจ้า ว่า “นี่ เป็น พระวณะ ของ พระเยโฮวาห์ ที่ ให้ ไว้ กับ เศรฐบาเบล ว่า มิใช่ ด้วย กำลัง มิใช่ ด้วย ฤทธา นุภาพ แต่ ด้วย วิญญาณ ของ เรา พระเยโฮวาห์ จอม โยธา ตรัส ตั้ง นี้ แหละ ⁷ โอ ภูเขา ใหญ่ เจ้า เป็น อะไร เล่า ต่อ หน้า เศรฐ บาเบล เจ้า จะ เป็น ที่ ราบ และ ท่าน จะ นำ ศิลา ก้อน ที่ อยู่ ยอด ออก มา ทำ มกลาง การ โห้ ร้อง ว่า ‘งาม จริง พระวิหาร งาม จริง’”

เศรฐบาเบล จะ สร้าง พระวิหาร ให้ สำเร็จ

⁸ ยิ่ง กว่า นั้น พระวณะ ของ พระเยโฮวาห์ มายัง ข้าพเจ้า กล่าว ว่า ⁹ “มือ ของ เศรฐบาเบล ได้ วาง ราก ฐาน ของ พระนิเวศ นี้ และ มือ ของ เขา จะ สร้าง ให้ สำเร็จ แล้ว เจ้า จะ ทราบ ว่า พระเยโฮวาห์ จอม โยธา ได้ ใช้ ข้าพเจ้า มา หา เจ้า ทั้ง หลาย ¹⁰ เพราะ ว่า ผู้ใด ที่ ดู หมี นวัน แห่ง การ เล็ก น้อย เพราะ เขา จะ เปรม ปรี ดี และ จะ ได้ เห็น สาย ดิ่ง ที่ อยู่ ใน มือ ของ เศรฐบาเบล พร้อม กับ สิ่ง ทั้ง เจ็ด นี้ ซึ่ง คือ บรรดา พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ ซึ่ง มอง อยู่ ทั่ว พิภพ”

พยานสองคน (วิว 11)

11 แล้ว ข้าพเจ้า จึง ถาม ท่าน ว่า “ต้น มะกอก เทศ สอง ต้นที่อยู่ข้าง ขวา และ ข้าง ซ้าย ของ เเชิง เทียน นั้น คือ อะไร”
 12 และข้าพเจ้าถามท่านเป็นครั้งที่สองว่า “กิ่งทั้งสองของ ต้นมะกอก เทศ ซึ่งอยู่ข้าง ท่อทองคำทั้งสอง ซึ่ง เหน้มนั้น ออกนั้นคืออะไร”¹³ ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าไม่ทราบหรือ เหล่านี้คืออะไร” ข้าพเจ้าตอบว่า “เจ้านายเจ้าข้า ข้าพเจ้า ไม่ทราบ”¹⁴ แล้วท่านจึงกล่าวว่า “ทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการ เติม เป็นผู้ยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น”

5

หนังสือม้วนหนึ่งที่เหาะอยู่ เป็นคำสาปแช่ง

1 ข้าพเจ้า หัน กลับ และ เงย หน้า ขึ้นอีกก็แล เห็น ดูเถิด หนังสือม้วน หนึ่ง เหาะ อยู่ นั้น ² ท่าน จึง ถาม ข้าพเจ้า ว่า “เจ้าเห็นอะไร” ข้าพเจ้าตอบว่า “ข้าพเจ้าแลเห็นหนังสือม้วน หนึ่ง เหาะ อยู่ มัน ยาว ยี่สิบศอก และ กว้าง สิบ ศอก”
³ แล้วท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า “นี่แหละเป็นคำสาปที่แผ่ออก ไป ทั่ว พื้น แผ่น ดิน ทั้ง สิ้น ผู้ที่ทำการ โจรกรรม ทุก คน จะ ต้อง ถูก ขจัดออก ตั้งแต่นี้ไป ตาม ความในหนังสือม้วนนั้น และทุกคนที่ปฎิญาณจะต้องถูกขจัดออกตั้งแต่นี้ไปตามที่ กำหนดไว้ ⁴ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราส่งคำสาป นั้นออกไป และคำนั้นจะเข้าไปในเรือนของโจร และในเรือน ของคนที่ปฎิญาณเท็จโดยออกนามของเรา และคำนั้นจะค้าง คินอยู่ในเรือน ผลาญเรือนนั้นเสียทั้งตัวไม้และศิลา”

เอฟาห์ที่ออกไป

⁵ ทูต สวรรค์ผู้ที่สนทนา กับ ข้าพเจ้า ได้ ออก มา พูดกับ ข้าพเจ้าว่า “จง เงย หน้า ขึ้น ดูว่า สิ่ง ที่ออกไป นั้น คืออะไร”
⁶ ข้าพเจ้า จึง ว่า “นั่น คือ อะไร” ท่าน จึง ตอบ ว่า “นี่คือ เอ

ฟาห์ที่ออกไป” และท่านจึงว่า “นี่คือสิ่ง คล้ายคลึงในแผ่นดินทั้งสิ้น” ⁷ และ ดูเถิด ตะกั่วหนึ่งตะลันต์ก็ถูกยกขึ้น และมีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ในเอฟาห์นั้น ⁸ และเขากล่าวว่า “นี่คือความชั่ว” และท่าน ก็ผลัก นาง นั้น เข้าไป ใน เอ ฟาห์ แล้ว ก็ผลักลูกน้ำหนักที่ทำด้วยตะกั่วนั้นปิดปากมันไว้ ⁹ แล้ว ข้าพเจ้าก็เงยหน้าขึ้นแลเห็น ดูเถิด มีผู้หญิงสอง คนออกมา นั้น มีลมอยู่ในปีกของนาง นางมีปีกเหมือนปีกของนกกระสาดำ และนางก็ยกเอฟาห์ขึ้นระหว่างโลกและฟ้าสวรรค์ ¹⁰ แล้วข้าพเจ้าจึง พูดกับทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนา กับข้าพเจ้าว่า “นางเหล่านั้นจะนำ เอ ฟาห์ ไปที่ไหน” ¹¹ ท่านตอบข้าพเจ้าว่า “ไปยังแผ่นดินชินาร์ไปสร้าง เรือนไว้ให้เอฟาห์ เมื่อเตรียมอย่างนี้เสร็จแล้ว นางเหล่านั้นจะวางเอฟาห์ไว้บนฐานของมัน”

6

รกรบสี่คัน

¹ และข้าพเจ้าได้เห็น กลับ เงยหน้าขึ้นอีก แลเห็น ดูเถิด มีรกรบสี่คันออกมาระหว่างภูเขาสองลูก ภูเขาเหล่านั้นเป็นภูเขาทองสัมฤทธิ์ ² รกรบคันแรกเทียมม้าแดง รกรบคันที่สองม้าดำ ³ รกรบคันที่สามม้าขาว รกรบคันที่สี่ม้าดำสีเทา ⁴ แล้วข้าพเจ้าจึงถาม ทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนา กับข้าพเจ้าว่า “เจ้านายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร” ⁵ และทูตสวรรค์นั้นตอบข้าพเจ้าว่า “เหล่านี้เป็นวิญญาณสี่ดวงแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งออกมาหลังจากที่ได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้นแล้ว ⁶ ม้าดำตรงไป ยังประเทศเหนือตัวขาติดตามม้าดำไป และตัวสีต่างตรงไปยังประเทศใต้” ⁷ และตัวสีเทาออกไป พวกมันก็ร้อนใจที่จะออกไปและตรวจตราพื้นพิภพ และท่านกล่าวว่า “ไปซิ ไปตรวจตราพิภพ”

ดังนั้นม้าเหล่านั้นจึงตรวจตราพิภพ⁸ แล้วท่านจึงร้องบอกข้าพเจ้าว่า “ดูเถิด ม้าเหล่านี้ที่ไป ยัง ประเทศ เหนือ นั้น ได้กระทำให้อัจฉริยะญาณของเราสงบนิ่งในประเทศเหนือ นั้น”

การสวมมงกุฎบนศีรษะของโยชูวา เปรียบได้กับพระคริสต์ ผู้เป็นมหาปุโรหิตและกษัตริย์

⁹ และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ¹⁰ “จงนำเอาเฮลดัย โทบิยาห์ และเยดาयाห์ไป เสี่ยงจากบรรดาเซลย ผู้ซึ่งกลับจากบาบิโลน ในวันเดียวกันนั้น ไปยังเรือนของโยสิยาห์ บุตรชายเศฟันยาห์ ¹¹ จงเอาเงินและทองคำทำเป็นมงกุฎหลายมงกุฎ และสวมบนศีรษะของโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต ¹² และกล่าวแก่เขาว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร เพราะท่านจะไพบูลย์ในสถานที่ของท่าน และจะสร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ¹³ ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และจะรับเกียรติศักดิ์ และจะประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และท่านจะเป็นปุโรหิตอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และการหารือกันอย่างสันติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง’ ¹⁴ และมงกุฎเหล่านั้นจะอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ เพื่อให้เป็นที่ระลึกถึงเฮเลม โทบิยาห์ เยดาयाห์ และเฮ็น บุตรชายของเศฟันยาห์ ¹⁵ บรรดาผู้ที่อยู่ห่างไกลจะมาช่วยสร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และท่านทั้งหลายจะทราบ ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงใช้ข้าพเจ้ามายังท่าน ถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอย่างเคร่งครัด สิ่งนี้จะเป็นไปดังกล่าวนั้น”

7

ทรงติเตียนการอดอาหารที่ไม่จริงใจ

¹ ต่อมา ในปีที่สี่ของรัชกาลกษัตริย์ดาวิด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ ณ วันที่สี่เดือนที่เก้า ซึ่งเป็นเดือนคิสลิว ² เมื่อพวกเขาได้ใช้ให้ชาวเรเซอร์และเรเกมเมเลค พร้อมกับพรรคพวกของเขา ไปยังพระนิเวศของพระเจ้า ทูลขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ³ และร้องขอต่อบรรดาปุโรหิตที่พระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา และต่อผู้พยากรณ์ว่า “ควรที่ข้าพเจ้าจะไว้ทุกข์และปลีกตัวออกในเดือนที่ห้า อย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้ว เป็นหลายปีนั้นหรือไม่” ⁴ แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าว่า ⁵ “จงกล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินและแก่บรรดาปุโรหิตว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายอดอาหารและไว้ทุกข์ในเดือนที่ห้า และในเดือนที่เจ็ด ตั้งเจ็ดสิบปีนั้น เจ้าได้อดอาหารเพื่อเราคือเราเองหรือ ⁶ และเมื่อเจ้ารับประทานและเมื่อเจ้าดื่ม เจ้าก็รับประทานเพื่อตัวเจ้าเอง และดื่มเพื่อตัวเจ้าเอง มิใช่หรือ ⁷ ในเมื่อเยรูซาเล็มมีคนอยู่และมั่งคั่ง มีหัวเมืองล้อมรอบ ภาคใต้และแดนที่ราบก็มีคนอยู่ เจ้า ควร จะ ฟัง พระวณะ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ ทรงประกาศโดยผู้พยากรณ์รุ่นก่อนๆ มิใช่หรือ”

จงแสวงหาพระเจ้า ความชอบธรรมและความปราณี

⁸ และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเศคาริยาห์ว่า ⁹ “พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า จงพิพากษาตามความจริง ทุกคนจงแสดงความเมตตา กรุณา และความสงสาร ต่อพี่น้องของตน ¹⁰ อย่าบีบบังคับหญิงม่าย ลูกกำพร้าพ่อ คนต่างด้าวหรือคนยากจน และอย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อพี่น้องของตน” ¹¹ แต่เขาปฏิเสธไม่ยอมฟังและหัน

บ่าตื้อเข้าไปใส่ และอุడుของเขาเสียเพื่อเขาจะไม่ได้ยิน ¹² เขาได้กระทำใจของเขาเหมือนก้อนหินแข็ง เกรงว่าเขาจะได้ยินพระราชบัญญัติและพระวณะ ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงส่งไปทางผู้พยากรณ์รุ่นก่อนโดยพระวิญญูณของพระองค์ เหตุฉะนั้นพระพิโรธอันยิ่งใหญ่จึงได้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา ¹³ ดังนั้นต่อมาพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า “เมื่อเราร้องเรียก เขาไม่ฟังฉันใด เมื่อเขาร้องทูล เราก็ไม่ฟังฉันนั้น ¹⁴ และเราก็ให้เขากระจัดกระจายไปด้วยลมหมุนท่ามกลางประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งเขาไม่รู้จัก ดังนั้นแผ่นดินจึงรกร้างอยู่เบื้องหลังเขา ไม่มีใครผ่านไปหรือกลับเข้าไป เพราะเขาได้ปล่อยให้แผ่นดินที่น่าพึงพอใจนั้นรกร้างไปเสียแล้ว”

8

บรรดา พระ สัจญา ของ พระ เจ้า ต่ออิส รา เอล ไม่เปลี่ยนแปลง

¹ และพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าอีกว่า ² “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราหวงแหนศิโยนด้วยความหวงแหนอันยิ่งใหญ่ และเราหวงแหนเธอด้วยความกริ้วมาก ³ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรากลับไปยังศิโยน และจะอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาจะเรียกเยรูซาเล็มว่าเมืองแห่งความจริง และเรียกภูเขาของพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่าภูเขาบริสุทธิ์ ⁴ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ชายชราและหญิงชราจะอาศัยอยู่ตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มอีก ต่างก็มีไม้เท้าอยู่ในมือเพราะอายุมากทีเดียว ⁵ และถนนทั้งหลายในเมืองนั้นก็จะมีเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงวิ่งเล่นอยู่ทั่วไป ⁶ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องประหลาด

ในสายตาของประชาชนที่เหลืออยู่ในสมัยนี้แล้ว พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า ก็น่าจะประหลาดในสายตาของเรา ด้วยมิใช่หรือ⁷ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา จะช่วยประชาชนของเราให้รอดพ้นจากประเทศตะวันออก และจากประเทศตะวันตก⁸ และเราจะพาเขาทั้งหลายให้ มาอาศัยอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาทั้งหลายจะเป็น ประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย ด้วยความจริงและความชอบธรรม

ประชาชนจงเชื่อฟังถ้อยคำของพวกผู้พยากรณ์

⁹ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า จงให้มือของเจ้าทั้งหลายแข็งแรง คือเจ้าทั้งหลายผู้ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ในกาล นี้ซึ่งมาจากปาก ผู้พยากรณ์ทั้งหลาย ซึ่งอยู่ในวันที่ได้วาง รากฐานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าจะได้ ก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้น¹⁰ เพราะว่าก่อนสมัยนั้น ไม่มีค่าจ้างให้แก่คนหรือให้แก่สัตว์ ทั้งผู้ที่เข้าออกก็ไม่มีสันติภาพ เพราะเหตุภัยพิบัตินั้น เพราะเราปล่อยให้คนทั้งหลายต่อสู้ กับเพื่อนบ้านของตน¹¹ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า แต่บัดนี้เราจะไม่กระทำต่อประชาชนที่เหลืออยู่อย่างกับ สมัยก่อน¹² เพราะว่าเมล็ดพืชจะเกิดเจริญงอกงาม เถา องุ่นจะมีลูกและแผ่นดินจะให้ผล และท้องฟ้าจะให้น้ำค้าง และเราจะกระทำให้ประชาชนที่เหลืออยู่นี้ถือกรรมสิทธิ์สิ่ง เหล่านี้ทั้งหมด¹³ โอ วงศ์วานยูดาห์และวงศ์วานอิสราเอล เอ๋ย เจ้าเคยเป็นที่สาปแช่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ให้เขาแข่งฉันทัด ต่อมาเราจะช่วยเจ้าให้รอดพ้นและเจ้าจะ ได้เป็นแหล่งพระพรฉันทันนั้น อย่างกล้วยเลย แต่จงให้มือของ เจ้าแข็งแรงเถิด¹⁴ เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้ง นี้ว่า เมื่อบรรพบุรุษของเจ้ายั่วเย้าให้เราโกรธนั้น เราก็ตัดใจ

ว่าจะลงโทษเจ้า เรามีได้หย่อนความตั้งใจลง พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้แหละ ¹⁵ ตั้งนั้น ในวันเหล่านี้ เราตั้งใจอีกว่า เราจะกระทำดีต่อ เยรูซาเล็ม และต่อวงศ์วานยูดาห์อย่างกลัวเลย ¹⁶ ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เจ้าทั้งหลายพึงกระทำ จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน จงให้การพิพากษาที่ประตูเมือง ของ เจ้า เป็น ตาม ความ จริง และ กระทำ เพื่อสันติ ¹⁷ อย่า คิด อุบาย ชั่ว ใน ใจ ต่อ เพื่อน บ้าน อย่า รัก คำปฏิญาณเท็จ สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราเกลียดชัง” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ¹⁸ และพระวอนูของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าว่า ¹⁹ “พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า การอดอาหารในเดือนที่สี่ การอดอาหารในเดือนที่ห้า และการอดอาหารในเดือนที่เจ็ด และการอดอาหารในเดือนที่สิบ จะเป็นที่ทำให้ความบันเทิงและความร่าเริง และเป็นการเลี้ยงที่ให้ชื่นชมแก่วงศ์วานยูดาห์ เหตุฉะนั้นเจ้าจงรักความจริงและสันติภาพ

เยรูซาเล็มจะเป็นเมืองหลวงของทั้งโลก

²⁰ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า ประชาชาติทั้งหลาย ยังจะมา คือประชาชนที่ยังอาศัยอยู่ในหัวเมืองอันมากมาย ²¹ ชาวเมืองหนึ่งจะไปหาชาวเมืองอีก เมืองหนึ่ง กล่าวว่าจะ ‘ให้เรา ไป กัน ทันที ไป ทูล ขอ จำ เพาะ พระ พักตร์ พระ เย โฮ วาห์ และ แสง หา พระ เย โฮ วาห์ จอม โยธา ข้าพเจ้า ก็ จะ ไป ด้วย’ ²² เออ ประชาชาติทั้งหลาย เป็นอัน มาก และบรรดา ประชาชาติที่เข้มแข็งจะมาแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา ในเยรูซาเล็ม และทูลขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ²³ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า ต่อมาในสมัยนั้นสืบคนจากประชาชาติทุกภาษาจะยึดชายเสื้อคลุมของยิวคนหนึ่งไว้แล้วกล่าวว่า ‘ขอให้เราไปกับท่านเถิด เพราะเราได้ยินว่าพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน’”

9

คำตรัสของพระเจ้าเรื่องประเทศต่างๆที่อยู่ล้อมรอบ

¹ ภาระแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่มีในหัตถ์ และเมืองดามัสกัสจะเป็นที่พิภพสงบสำหรับที่นั้น เมื่อตาของมนุษย์จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ แม้กระทั่งอิสราเอลทุกตระกูลด้วย ² เมืองฮามัทซึ่งมีเขตแดนติดกันก็รวมอยู่ด้วย ไทรกับไซดอน แม้จะเป็นเมืองฉลาดก็ตาม ³ ไทรระได้สร้างป้อมปราการให้แก่ตนเอง และสะสมเงินไว้เป็นกองอย่างกองฝุ่น และทองคำเนื้อดีอย่างโคลนตามถนน ⁴ ดูเถิดองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดเอาข้าวของของเมืองนี้ไปเสีย และหวิ้งอำนาจของเมืองนี้ลงไปทะเล และเมืองนี้จะถูกไฟเผาผลาญเสีย ⁵ เมืองอัชเคโลนจะเห็นและกลัว เมืองกาซาจะเห็น และมีความเศร้าโศกอย่างยิ่ง เมืองเอโครนด้วยเหมือนกัน เพราะความหวังของเมืองนี้จะเป็นที่นาละอาย กษัตริย์จะพินาศจากเมืองกาซา เมืองอัชเคโลนจะไม่มีคนอาศัยอยู่ ⁶ ลูกนอกกฎหมายจะมาอยู่ในเมืองอัชโดด เราจะตัดความหยิ่งผยองของคนฟีลิสเตียออกเสีย ⁷ เราจะเอาเลือดของเขาออกไปจากปากของเขา และเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนออกไปจากระหว่างซี่ฟันของเขาเสีย แต่คนที่เหลืออยู่ คือเขาเองจะอยู่เพื่อพระเจ้าของเรา จะเป็นเหมือนผู้ครอบครองคนหนึ่งไนยูดาห์ และเอโครนจะเหมือนคนเยบุส ⁸ และเราจะตั้งค่ายรอบนิเวศของเราเป็นกองยาม เพื่อจะมีให้ผู้ใดเดินทัพไปมาได้ จะไม่มีผู้บีบบังคับผ่านพวกเขาไปอีก เพราะบัดนี้เราเห็นกับตาของเราเอง

คำ พยากรณ์เรื่อง การ เสด็จ เข้า กรุง เยรูซาเล็ม อย่าง ผู้มีชัยของพระคริสต์

9 โอ ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงรำเริงอย่างยิ่งเถิด โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงโห่ร้อง ดุเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความชอบธรรมและความรอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา ¹⁰ เราจะขจัดรถรบเสียจากเอฟราอิม และม้าเสียจากเยรูซาเล็ม ธนูสงครามจะถูกขจัดเสียด้วย และท่านจะบัญญัติสันติให้มีแก่ประชาชาติทั้งหลาย อาณาจักรของท่านจะมีจากทะเลนี้ไปถึงทะเลโน้น และจากแม่น้ำนั้นไปถึงสุดปลายพิภพ ¹¹ ส่วนเจ้าเล่า เพราะโลหิตแห่งพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อเจ้า เราจะปลดปล่อยเชลย ใน พวก เจ้า ให้ เป็นอิสระจาก บ่อ แห่ง นั้น ¹² นักโทษที่มีความหวังเอ๋ย จงกลับไปยังที่กำบังเข้มแข็งของเจ้า คือวันนี้เองเราประกาศว่า เราจะคืนแก่เจ้าสองเท่า ¹³ เพราะเราได้ตัดยูดาห์เหมือนค้อนคั้นธนู เราได้กระทำเอฟราอิมให้เป็นลูกธนู โอ ศิโยนเอ๋ย เราปลุกเจ้าบุตรชายทั้งหลายของเจ้าให้ต่อสู้กับบุตรชายทั้งหลายของเจ้านะ โอ กรีกเอ๋ย และแกว่งเจ้าอย่างดาบของนักรบ ¹⁴ แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย และลูกธนูของพระองค์จะออกไปเหมือนฟ้าแลบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเป่าแตร และจะเสด็จไปใน ลม หมุน ทิศใต้ ¹⁵ พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะพิทักษ์รักษา เขา ทั้ง หลาย ไว้ และเขาทั้งหลายจะล้างผลาญ และเหยียบลงด้วยนิกยิสลึงลง และจะตี และทำเสียงอึกทิก เพราะเหตุเหล่าอู่น และจะอึมเหมือนขาม เปียกเหมือนมุ่มแทนบุซา ¹⁶ ในวันนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาจะทรงช่วยเขาให้รอด เพราะเขาทั้งหลาย เป็น ประชาชน ของ พระองค์ ดัง ฟุ้ง เกะ เขา ทั้ง หลาย จะ เป็น เหมือน กับ เพชร พลอย ที่ อยู่ใน มง กุฏ คือ ถูก ยก ขึ้น เหมือน ธง ใน แผ่น ดิน ของ พระองค์ ¹⁷ ด้วยว่า ความ ดี ของ

พระองค์มากมายเพียงใด และความมั่งคั่งของพระองค์ยิ่งใหญ่แค่ไหน เมล็ดข้าวจะกระทำให้คนหนุ่มรื่นเริง และน้ำองุ่นใหม่จะทำให้หญิงสาวชื่นบาน

10

ในอนาคตยูดาห์กับอิสราเอลจะฟื้นดังเดิม

¹ งขอฝนจากพระเยโฮวาห์ในฤดูฝนชุกปลายฤดู ดังนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงปั้นเมฆพายุ จะทรงประทานท่าฝนแก่มนุษย์ และผักในทุ่งนาแก่ทุกคน ² เพราะว่ารูปเคารพประจำบ้านพูดไม่ได้ เรื่อง และพวกโหราเห็นสิ่งหลอกลวงและเล่าความฝันเท็จ และให้คำเล่าโลมที่เปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้นประชาชนจึงหลงไปอย่างฝูงสัตว์ เขาทุกข์ใจเพราะขาดเมฆบาล ³ “เราโกรธเมฆบาลอย่างรุนแรง และเราลงโทษบรรดาแพะผู้ เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาเอาพระทัยใส่ฝูงสัตว์ของพระองค์คือวงศวานยูดาห์ และทรงกระทำเขาให้เป็นเหมือนม้าศึกอีกหิมในสงคราม ⁴ คีลามุมเอกออกมาจากเขา หมุดขิงเดินที่ออกมาจากเขา คันธนูรบศึกออกมาจากเขา และผู้บีบบังคับทุกคนออกมาจากเขาด้วยกัน ⁵ เขาจะเป็นอย่างชายฉกรรจ์ในสงคราม เขียวย่าศัตรูไปในโคลนตามถนน เขาจะต่อสู้เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา เขาจะกระทำให้ผู้ที่อยู่บนหลังม้ายุ่งเหยิง ⁶ เราจะหนุนกำลังวงศวานของยูดาห์ และเราจะช่วยวงศวานของโยเซฟให้รอด เราจะนำเขากลับมาอีกเพื่อให้เขาได้อาศัยอยู่เพราะเราสงสารเขา และเขาจะเป็นเหมือนว่าเรามีได้ทอดทิ้งเขา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เราจะฟังเขา ⁷ แล้วคนเอฟราอิมจะเป็นเหมือนชายฉกรรจ์ และจิตใจของเขาทั้งหลายจะเปรมปรีดีเหมือนได้

ดื่มน้ำองุ่น เออ ลูกหลานของเขาจะได้เห็นและเปรมปรีดี และจิตใจของเขาจะยินดีเหลือล้นในพระเยโฮวาห์⁸ เราจะผิวปากเรียกเขาและรวบรวมเขาเข้ามา เพราะเราได้ไถ่เขาไว้แล้ว และเขาจะมีมากมายเหมือนกาลก่อน

อิสราเอลถูกกระจัดกระจายแล้วกลับคืนมา

⁹ แม้เราจะหว่านเขาไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย แต่เขาจะระลึกถึงเราในประเทศที่ห่างไกลนั้น เขาจะดำรงชีวิตอยู่กับลูกหลานของเขาและกลับมา¹⁰ เราจะนำเขากลับจากแผ่นดินอียิปต์ และรวบรวมเขามาจากอัสซีเรีย และเราจะนำเขามายังแผ่นดินกิเลอาดและเลบานอนจนจะไม่มีที่ให้เขาอยู่¹¹ พระองค์จะเสด็จผ่านข้ามทะเลแห่งความระทม และจะทรงทุบคลื่นทะเล และที่ลึกลับทั้งสิ้นของแม่น้ำจะแห้งไป ความเห่อเหิมของอัสซีเรียจะตกต่ำ และคทาของอียิปต์จะพრაกไปเสีย¹² เราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเข้มแข็งในพระเยโฮวาห์ และเขาจะดำเนินในพระนามของพระองค์” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

11

การปฏิเสธพระเมสสิยาห์

¹ โอ เลบานอนเอ๋ย จงเปิดบรรดาประตูของเจ้า เพื่อไฟจะได้เผาผลาญไม้สนสีดาร์ของเจ้าเสีย² ต้นสนสามใบเอ๋ย จงร่ำไห้เถิด เพราะไม้สนสีดาร์ล้มเสียแล้ว เพราะบรรดาไม้ที่สง่างามพินาศลงไปแล้ว โอ ต้นโอ๊กเมืองบาซานเอ๋ย จงร่ำไห้เถิด เพราะป่าทึบถูกโค่นเสียแล้ว³ ฟิงชี เสียงร่ำไห้ของเมฆบาล เพราะสง่าราศีของเขาทั้งหลายก็ถูกทำลายไปแล้ว ฟิงชี เสียงสิงโตหนุ่มคำราม เพราะว่าความภูมิใจแห่งแม่น้ำจอร์แดนก็ร้างเปล่า⁴ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “จงเลี้ยงฝูงแพะแกะที่ตองถูกฆ่า⁵ บรรดาผู้ที่เชื่อมั่นไปก็ฆ่ามันเสีย และไม่ต้องมีโทษ

และบรรดาคนที่ขายมันกล่าวว่า ‘สาธุการแต่พระเยโฮวาห์ เพราะข้าพเจ้ามันมีแล้ว’ และเมฆบาลของมันทั้งหลายไม่สงสารมันเลย⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราจะไม่สงสารชาวแผ่นดินนี้อีกต่อไป ดูก่อน เราก็จะกระทำให้เขาต่างคนตกเข้าไปในมือของเพื่อนบ้านของเขา และต่างก็ตกไปในหัตถ์ของกษัตริย์ของเขา และท่านจะบีบแผ่นดินให้แหลก และเราจะไม่ช่วยเหลือคนหนึ่งคนใดให้พ้นมือของท่านทั้งหลายเลย”

พระเยซูจะถูกขายด้วยเงินสามสิบบเหรียญ

⁷ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงจะได้เลี้ยงดูฝูงแพะแกะที่ถูกฆ่า คือตัวเจ้าเอง โอ พวกที่ นำสงสารแห่งฝูง แกะเอ๋ย ข้าพเจ้าจึงเอาไม้เท้าสองอัน อันหนึ่งให้ชื่อว่า พระคุณ อีกอันหนึ่งข้าพเจ้าให้ชื่อว่า สหภาพ และข้าพเจ้าก็เลี้ยงดูฝูงแกะ⁸ ในเดือนเดียวข้าพเจ้าตัดเมฆบาลสามคนนั้นออกเสีย แต่จิตใจข้าพเจ้าเกลียดชังแกะเหล่านั้น และจิตใจแกะก็เกลียดชังข้าพเจ้าด้วย⁹ ข้าพเจ้าจึงว่า “ข้าจะไม่เลี้ยงดูเจ้า อะไรจะต้องตายก็ให้ตายไป อะไรที่จะต้องถูกตัดออกก็ให้ถูกตัดออกไปเสีย และให้บรรดาที่เหลืออยู่นั้นกินเนื้อซึ่งกันและกัน”¹⁰ ข้าพเจ้าก็เอาไม้เท้าที่ชื่อ พระคุณ นั้นมาหัก เพื่อล้มเลิกพันธสัญญาซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้กับชนชาติทั้งหลายเสีย¹¹ จึงเป็นอันล้มเลิกในวันนั้น และพวกที่ นำสงสารแห่งฝูงแกะ ผู้ซึ่งคอยดูข้าพเจ้าอยู่ก็รู้ว่า นั้นเป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์¹² แล้วข้าพเจ้าจึงพูดกับเขาว่า “ถ้าท่านเห็น ควรก็ขอ ค่าจ้าง แก่เรา ถ้าไม่เห็น ควรก็ไม่ต้อง” แล้วเขาก็ชั่งเงินสามสิบบ เหรียญ ออกให้แก่ข้าพเจ้าเป็น ค่าจ้าง¹³ แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงโยนเงินนั้นให้แก่ช่างปั้นหม้อ” คือ เงินก้อนงาม ที่เขาจ่ายให้ข้าพเจ้า

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเอาเงินสามสิบเหรียญโยนให้แก่ช่างปั้นหม้อในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์¹⁴ แล้วข้าพเจ้าก็หักไม้เท้าอันที่สองที่ชื่อ สหภาพ นั้น เสีย ล้มเลิกภราดรภาพระหว่างยูดาห์และอิสราเอล¹⁵ แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงหยิบเครื่องใช้ของเมฆบาลองเงลาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง¹⁶ เพราะดูเถิด เราจะตั้งเมฆบาลผู้หนึ่งในแผ่นดินนี้ ผู้ไม่แหว่ไปหาตัวที่ถูกตัดออกไป หรือแสวงหาตัวที่ยังหนุ่ม หรือรักษาตัวที่หักเสียแล้ว หรือเลี้ยงดูตัวที่เป็นปกติแต่กินเนื้อของแกะอ้วนทุกตัว ฉีกกินจนกระทั่งถึงกีบของมัน¹⁷ วิบัติแก่เมฆบาลผู้ไร้ค่าของเรา ผู้ที่ทอดทิ้งฝูงแกะแกะเสีย ขอให้ดาบฟันแขนของเขาและฟันดาบของเขาเถิด ขอให้แขนของเขาสืบไปเสีย และให้ดาบของเขาบอดทีเดียว”

12

ยุคแห่งความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พรรคพวกของสัตว์ร้ายล้อมกรุงเยรูซาเล็มไว้

¹ ภาระแห่งพระวอนะของพระเยโฮวาห์เกี่ยวข้องกับเรื่องอิสราเอล พระเยโฮวาห์ผู้ทรงซึ่งท้องฟ้าออก และวางรากพิภพ และปั้นจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์ ตรัสว่า² “ดูเถิด เราจะทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็น ถ้วยแห่งการ สิ้น สะเทือนสำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบ เมื่อพวกเขาจะล้อม ทั้ง ยูดาห์ และ กรุงเยรูซาเล็มไว้³ ใน วัน นั้น เรา จะกระทำให้เยรูซาเล็ม เป็น คีลา หนัก แก่บรรดาชนชาติทั้งหลาย ผู้ที่พยายาม ยก หิน นั้น ขึ้น จะกระทำให้ตัวเอง ถูก หั้น เป็น ชิ้นๆ ถึง แม้ว่า ประชาชาติ ทั้ง สิ้น ใน พิบพ จะ สมทบ กัน ล้อมเยรูซาเล็ม

พระเยซูคริสต์จะทรงป้องกันกรุงเยรูซาเล็ม และทำลายบรรดากองทัพที่ล้อมกรุงไว้

4 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้น เราจะให้ม้าทุกตัววิ่งนวย และกระทำให้คนขี่ม้าคลั่ง แต่เราจะลืมหงายศิวานยูดาห์ และเราจะกระทำให้ม้าทุกตัวของชนชาติทั้งหลายตาบอดไป 5 แล้วหัวหน้าคนยูดาห์จะรำพึงในใจว่า ‘ชาวเยรูซาเล็มจะเป็นกำลังของเรา เนื่องจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของเรา’ 6 ในวันนั้นเราจะกระทำให้หัวหน้าคนยูดาห์ทั้งหลายเหมือนหม้อร้อนแดงอยู่ท่ามกลางกองไฟเหมือนคบเพลิงสว่างอยู่ท่ามกลางฟอนข้าว และเขาจะเผาผลาญบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบไปทางขวาและไปทางซ้ายเสีย ฝ่ายเยรูซาเล็มจะมีคนอาศัยอยู่ที่เดิมนั่นเอง คือเยรูซาเล็ม 7 และพระเยโฮวาห์จะประทานชัยชนะแก่เต็นท์ของยูดาห์ก่อน เพื่อว่าสง่าราศีแห่งราชวงศ์ดาวิดและสง่าราศีแห่งชาวเยรูซาเล็มจะไม่ได้เป็นที่ยกย่องเหนือกว่าของยูดาห์ 8 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงป้องกันชาวเยรูซาเล็มไว้ เพื่อว่าคนที่อ่อนแอท่ามกลางเขาในวันนั้นจะเป็นเหมือนดาวิด และราชวงศ์ของดาวิดจะเป็นเหมือนพระเจ้า เหมือนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาทั้งหลาย 9 ต่อมาในวันนั้น เราจะแสวงหาที่จะทำลายประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็ม

อิสราเอลจะเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

10 และเราจะเทวิญญานแห่งพระคุณและการวิงวอนบนราชวงศ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เขาทั้งหลายจะมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แทง เขาจึงจะไว้ทุกข์เพื่อท่านเหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะร้องไห้อย่าง

ขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน ¹¹ ในวันนั้น การไว้ทุกข์ในเยรูซาเล็มจะใหญ่โตอย่างการไว้ทุกข์เพื่อฮาตัตติมโมน ณ ที่ราบเมกิดโด ¹² แผ่นดินจะไว้ทุกข์ ตาม ครอบคร้ว แต่ละ ครอบคร้ว ครอบคร้วราชวงศ์ดาวิดต่างหากและบรรดาภรรยาของท่านต่างหาก ครอบคร้วของวงศ์วานนาธันต่างหาก และบรรดาภรรยาของเขาต่างหาก ¹³ ครอบคร้วของวงศ์วานเลวีต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก ครอบคร้วซิมเออีต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก ¹⁴ และครอบคร้วที่เหลืออยู่ทั้งสิ้น แต่ละครอบคร้วต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก”

13

คนอิสราเอลที่เหลืออยู่จะกลับมาหาพระคริสต์และรับความรอด

¹ “ในวันนั้น จะมีน้ำพุพุ่งขึ้นสำหรับราชวงศ์ของดาวิด และชาว เยรูซาเล็ม เพื่อจะชำระเขาให้พ้นจากบาป และความไม่สะอาด

การให้รูปเคารพถูกกำจัด คนถ่อมตัวพยายามเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

² พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ต่อมาในวันนั้น เราจะขจัด ชื่อของรูป เคารพ เสียจาก แผ่นดิน เพื่อว่า เขาจะระลึก ถึงอีก ไม่ได้เลย และเราจะไล่ผู้พยากรณ์และวิญญาณที่ไม่สะอาดไปเสียจาก แผ่นดิน ด้วย ³ ต่อมา เมื่อมีผู้ใดมาพยากรณ์อีก บิดามารดาผู้ให้เขาบังเกิดมานั้นจะพูดกับเขาว่า ‘เจ้าอย่ามีชีวิตอยู่เลย เพราะเจ้าพูดมุสาในพระนามของพระเยโฮวาห์’ เมื่อ เขาพยากรณ์ บิดามารดาผู้ให้เขาเกิดมาจะแทงเขาให้ทะลุ ⁴ ต่อมาในวันนั้น ผู้พยากรณ์ทุกคน จะมีความละอายเพราะนิมิตของเขาเมื่อพยากรณ์ เขาจะ

ไม่สวมผ้า มีขนเพื่อล่อลวง อีกต่อไป ⁵ แต่เขาจะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นชาวนา เพราะว่ามีคนสอนข้าพเจ้าให้เลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ข้าพเจ้ายังหนุ่มๆ’

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงให้อิสราเอลดูแผลของพระองค์

⁶ และถ้าผู้ใดจะถามเขาว่า ‘ทำไมท่านมีแผลในมือทั้งสอง’ เขาจะตอบว่า ‘ข้าพเจ้าได้แผลนั้นในเรือนของพวกเพื่อนของข้าพเจ้า’ ⁷ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า “โอดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้เมฆบาลของเรา จงต่อสู้ผู้ที่สนิทกับเรา จงตีเมฆบาล และฝูงแกะนั้นจะกระจัดกระจายไป เรา จะกลับมือของเราต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย

อิสราเอลจะถูกพิพากษาและชำระให้สะอาด พวกกบฏจะถูกกวาดทิ้งไป (อสค 20:33-38)

⁸ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมาทั่วทั้งแผ่นดินจะต้องขจัดเสียให้พินาศสองในสาม และเหลือไว้หนึ่งในสาม ⁹ เราจะเอาหนึ่งในสามนี้ใส่ในไฟและถลุงเขาเหมือนถลุงเงิน และลองดูเขาเหมือนทดลองทองคำ เขาจะร้องทูลออกนามของเรา และเราจะฟังเขา เราจะกล่าวว่า ‘เขาทั้งหลายเป็นชนชาติของเรา’ และเขาจะกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์คือพระเจ้าของข้าพเจ้า’ ”

14

สงคราม อัน บริสุทธิ ของ พระ คริสต์ ปฏิบัติต่อ พระ คริสต์และกองทัพของเขาจะถูกทำลาย (ว 19:11-21)

¹ ดูเถิด วันแห่งพระเยโฮวาห์มาใกล้แล้ว เมื่อทรัพย์สินที่เขาริบไปจากเจ้านั้น เขาจะแบ่งกันท่ามกลางเจ้า ² เพราะเรา จะ รวบรวม ประชาชาติ ทั้ง สิ้น ให้ ทำศึกกับ เยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึด บ้านเรือนจะถูกปล้นสะดมและผู้หญิง

จะถูกข่มขืน พลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลย ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง³ แล้วพระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น เหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม

พระเยซูคริสต์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ (กจ 1:10-11)

⁴ ในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกตรงกลางจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาครึ่งหนึ่งจึงจะถอยไปทางเหนือ และอีกครึ่งหนึ่งจะถอยไปทางใต้⁵ และท่านทั้งหลายจะหนีไป ยัง หุบเขา แห่ง บรรดา ภูเขา เพราะว่าหุบเขาแห่งบรรดาภูเขาจะมาจดอาซาลและท่านทั้งหลายจะต้องหนีไป อย่างที่หนีจากแผ่นดินไหวสมัยอุสซียาห์กษัตริย์ประเทศ ยูดาห์ แล้ว พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมา และพวกวิสุทธิชนทั้งสิ้นจะมากับพระองค์⁶ ต่อมาในวันนั้น แสงสว่างจะไม่แจ่มใส หรือจะไม่มีดมัว⁷ แต่จะเป็นวันหนึ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงทราบแล้ว ไม่ใช่วันหรือคืน แต่ต่อมาเวลาเย็นจะมีแสงสว่าง

แม่น้ำสายใหม่ไหลจากเยรูซาเล็มไปถึงทะเลเกลือและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (อสค 47:1-12)

⁸ ในวันนั้นน้ำแห่งชีวิตจะไหลออกจากเยรูซาเล็ม ครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันออก และครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันตก ในฤดูร้อนก็จะไหลเรื่อยไปตั้งในฤดูหนาว

พระเยซูคริสต์จะทรงเป็น พระมหา กษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น

⁹ และพระเยโฮวาห์จะทรง เป็นภ ษัตริย์ เหนือ พิภพ ทั้ง สิ้น ใน วัน นั้น พระเยโฮวาห์จะทรง เป็น เอก และพระนาม ของพระองค์ก็ เป็น เอก ¹⁰ แผ่นดิน ทั้ง สิ้น จะ กลาย เป็น ที่ราบ จาก เกบา ถึง ริม โมน ไต้เยรูซาเล็ม แต่เยรูซาเล็ม จะ ดำรง สูง เด่น อยู่ ใน ที่ ตั้ง ของ เมือง นั้น จาก ประตู เบน ยา มิน ถึง สถาน ที่ ที่ เป็น ประตู เก่า ถึง ประตู มุม และ จาก หอ คอย ฮา นั้น เอล ถึง บ่อ ย้ำ อุ่น ของ ภ ษัตริย์ ¹¹ และ จะ มี ผู้ คน อาศัย อยู่ เพราะ ไม่ มี การ ทำ ลาย เสีย สิ้น อีก แล้ว แต่เยรูซาเล็ม จะ อาศัย อยู่ ได้อย่าง ปลอดภัย ¹² ต่อ ไป นี้ เป็น ภัย พิบัติ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ จะ ทรง ใช้ โจม ติ บรรดา คน ชา ดิ ทั้ง หลาย ที่ ทำ สงคราม กับ เยรูซาเล็ม คือ เนื้อ ของ เขา จะ เน่า ไป เมื่อ เขา ยัง ยืน อยู่ ได้ ตา ของ เขา จะ เน่า คา เบ้า ตา และ สิ้น ของ เขา จะ เน่า คา ปาก ¹³ ต่อ มา ใน วัน นั้น การ สับ สอน อลหฺมาน อย่าง ใหญ่ ไต จาก พระเยโฮวาห์ จะ อยู่ ท่า มก ลาง เขา ทั้ง หลาย เพราะ ฉะนั้น คน หนึ่ง จะ จับ กุม เพื่อน บ้าน ของ ตน และ เขา จะ ยก มือ ขึ้น ต่อ สู้ กัน และ กัน ¹⁴ แม้ ว่า ยู ดา ห์ ก็ จะ ต่อ สู้ กัน ที่ เยรูซาเล็ม ทรัพย์ สัมบัติ ของ ประชา ชา ดิ ทั้ง สิ้น ที่ อยู่ ล้อม รอบ จะ ถูก เก็บ มี ทอง คำ เงิน และ เสื้อ ฝ้า มาก มาย ¹⁵ และ ภัย พิบัติ อย่าง หนึ่ง ที่ เหมือน ภัย พิบัติ อย่าง นี้ จะ บัง เกิด แก่ ม้า ล่อ อูฐ ลา และ ไม่ ว่า สัตว์ ชนิด ไต ซึ่ง มี อยู่ ใน เตินท์ เหล่า นั้น

ทั้งโลกจะอยู่ใต้การปกครองของพระคริสต์

¹⁶ และ อยู่ มา บรรดา คน ที่ เหลือ อยู่ ใน ประชา ชา ดิ ทั้ง ปวง ซึ่ง ยก ขึ้น มา สู้รบ กับ เยรูซาเล็ม จะ ขึ้น ไป นมัสการ ภ ษัตริย์ ปี แล้ว ปี เล่า คือ พระเยโฮวาห์จอมโยธา และ จะ ถือ เทศกาล อยู่ เฝิง ¹⁷ ถ้า ครอบ คราว ไต ใน พัน พิภพ ไม่ ขึ้น ไป ยัง เยรูซาเล็ม เพื่อน นมัสการ ภ ษัตริย์ คือ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ฝน ก็ จะ ไม่

ตกเหนือเขาเหล่านั้น¹⁸ และถ้าครอบครัวแห่งอียิปต์ ซึ่งขาด
ฝนแล้ว ไม่ขึ้นไปปรากฏตัวที่นั่น ก็จะมีภัยพิบัติด้วย
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้โจมตีประชาชาติอื่นๆซึ่งไม่ขึ้นไปถือ
เทศกาลอยู่เพิง¹⁹ ที่กล่าวนี้จะเป็นการลงทัณฑ์อียิปต์และ
เป็นการลงทัณฑ์ประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งไม่ขึ้นไปถือเทศกาล
อยู่เพิง²⁰ และในวันนั้นลูกพรวนที่ผูกม้าจะมีคำจารึกว่า
“บริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์” และหม้อซึ่งอยู่ในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์จะเป็นเหมือนขามซึ่งอยู่หน้าแท่นบูชา²¹
เออ และหม้อทุกลูกในเยรูซาเล็มและยูดาห์จะเป็นของบ
ริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าทุกคนที่มาถวาย
สัตวบูชาจะเอาหม้อไปบ้าง และจะต้มเนื้อในหม้อเหล่านั้น
ในวันนั้นจะไม่มีคนคานอันในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
จอมโยธาอีกต่อไป

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a